

Safer ayını hurafe ayı olmaktan çıkaralım

Ali Fuat Bey: “Safer ayı felâketler ayı mıdır? Bir yıllık felâketlerin bu ayda yazıldığı, bu ayda dünya semasına indiği; dolayısıyla bu ayda musîbetlerden korunmak için duâlar yapılması gerektiği şeklinde söylentiler mevcut. Bu söylentinin doğruluk payı nedir?”

Önce hemen ifade edelim: Bu söylenti vahiyle gelen semavî bilgilere dayanmıyor; kulaktan kulağa yayılan arzî bilgilere dayanıyor. Yani tam bir hurafedir!

Dinde duâların kabulüne vesile müjde ayları, rahmet günleri ve feyizli geceler vardır; bu tamam!

Meselâ Recep, Şaban ve Ramazan ayları, nafil ve farz ibadetlerin içerisinde emrolunduğu feyiz ve bereketi yüksek üç ibadet ayıdır. Bu aylardan bilhassa Ramazan ayı ve bu ay içindeki Kadir Gecesi Kur’ân’da da ifadesini bulur. Diğer ikisi de muhtelif nafil ibadetler için münbit birer zemin teşkil ettiği sahih hadislerde ifadesini bulur.

Sahih kaynakların diğer bazı gün ve gecelerin de bereketli ve feyizli olduğunu müjdelediklerini burada zikredelim: Ramazan Bayramı, Kurban Bayramı, Arefe gün ve geceleri, Kandil geceleri, Cuma günleri, Aşûre günü vs. gibi.

Bu günlerde de gerek nafil, gerek vacip, gerekse farz olmak üzere değişik ibadetler yapılmaktadır.

Görüldüğü gibi İslâmiyet’te hürmet duyulan ve belli ibadetler için tahsis edilen aylar, günler ve geceler vardır.

Fakat âfetler, musîbetler ve semavî belâlar için tahsis edilen muayyen herhangi bir zaman diliminden söz etmek mümkün değildir. Böyle bir tahsisat, İslâm’ın ruhuna da uygun değildir. Belli ayları musîbet ayı olarak ilân etmek doğru da değildir. En azından o aya karşı iftiradır.

Safer ayını ne diye suçlu ay ve dertli ay ilân ediyoruz; bunu anlamak mümkün değil! İlâhî ikaz ve felâketler başka aylarda olmuyor mu? Kaldı ki, belli aylarda İlâhî ikazların yoğunlaştığını hesaba katsak bile, o ayların musîbet ve uğursuzluk ayı olarak ilân edilmesi bizzat Resûlullah (asm) tarafından yasaklanmıştır.

Safer ayını uğursuz ay sayan cahiliye Arapları idi. Safer ayı cahiliye Arapları tarafından uğursuz ay olarak tanınıyor ve bu ayda umre yapmak büyük günahlardan sayılıyordu. Resûlullah (asm) Efendimiz ise “Umre her zaman helâldir!” buyurarak bu aya atfedilen uğursuzluk inancını kırmıştır. 1

Ama ne yazık ki; bu ayda akdedilen nikâhların uzun ömürlü olmayacağı, bu ayda yapılan faaliyetlerin sonuçsuz kalacağı, bu ayda başlanılan işlerin uğursuzlukla biteceği tarzındaki inançların, cahiliye Araplarından beri halk arasından bir türlü silinemediğini görmekteyiz.

Yer yer yeni ilâveler de yapılıyor: Yok; musîbetler bu ayda plânlanıyormuş ve dünya semasına iniyormuş. Vs.

Bir deli bir kuyuya bir taş atıyor; yüz akıllı çıkaramıyor!

Oysa unutmayalım ve şu hadisi kulaklarımızda küpe yapalım: Resûlullah (asm) Efendimiz buyurmuştur ki: “Uğursuzluk ve baykuş ötüşünün olumsuz etkisi yoktur; Safer ayının hayır ve şerle bir alâkası yoktur; bunlar cahiliye hurafeleridir.” 2

Safer ayına mahsus bir duâdan ve namazdan bahsedilir.

Ancak duânın da, namazın da sahih olup olmadığı konusu ciddî tahkike muhtaçtır.

Duâdır; yapılabilir.

Namazdır; kılınabilir.

Fakat bu duânın veya namazın Safer ayına mahsus kılınması sünneti değil, daha çok bidati çağrıştırıyor.

Bizim günlük beş vakit namazımız farzıyla, nafilisiyle, sünnetiyle, tesbihatıyla beraber mevcuttur.

Buna ilâve yapmak istersek, geceleri teheccüd namazı, kuşlukları duha namazı, akşamları evvabin namazı gibi günlük nafileler de vardır ve bunların sıhhatinde hiç şüphe yoktur.

İmanımızın inkişafı için okumamız gereken günlük Risâle-i Nur sayfalarımızın ve günlük derslerin ise hiç ihmale gelir tarafı yoktur!

Duâya ihtiyaç duyduğumuzda Cevşen, Sekine,... vb. gibi Bediüzzaman Hazretlerinin sünnet olarak her gün yaptığı duâlar da mevcuttur ve sahihtir!

Bütün bunları Safer ayına mahsus değil; ömrümüze, gençliğimize, hayatımıza mahsus birer manevî adım saymalı ve her güne düşen miktarını yapmalıyız. Ki, zaten bu saydıklarımızdan bir kısmı farzdır.

Bu durumda, sıhhate muhtaç bid'atlarla uğraşmamıza hiç gerek kalmayacaktır!

Dipnotlar:

- 1- Buhârî, Kitâbu'l-Hac, H. No: 777.
- 2- Buhârî, Kitâbu't-Tıp, H. No: 1927.